

La Intersindical proposem passar de la defensa a l'atac, dels laments a l'acció decidida per la llengua

Cimera d'urgència celebrada ahir, 23 de novembre, al Palau de la Generalitat – Govern.cat

Com a tercer sindicat més representatiu del país a l'educació pública, ahir, dimarts 23 de novembre, **la Intersindical vam assistir a una cimera per la llengua a l'educació del Govern de la Generalitat amb un gran nombre entitats i organitzacions favorables al català arran de la sentència del Tribunal Suprem**, que pretén imposar un mínim del 25% en castellà a l'horari lectiu al nostre sistema educatiu. Amb aquesta sentència, que valida la del desembre de 2020 i que ara ja és ferma, el Tribunal Suprem no accepta el recurs que hi va interposar la Generalitat.

A la reunió, **tant el President de la Generalitat com els diversos consellers van transmetre una clara consciència de la gravetat del posicionament judicial, i del repte que suposa per a la nostra societat, que ha de donar una resposta unitària** a aquesta nova ingerència. El Govern també va manifestar la voluntat de continuar treballant sense que la sentència interfereixi en la tasca dels docents (atès que la LOMLOE no parla de percentatges i la sentència es basa en una llei que ja no és vigent), i dur endavant el nou pla per potenciar la llengua a l'educació. Entre els diversos actors que hi van assistir hi va haver un consens generalitzat que l'atac judicial a la línia de

flotació de l'escola catalana ha de rebre una resposta política, judicial i social.

La sentència arriba en un moment de retrocés generalitzat de l'ús del català a les aules, al qual va posar xifres el mateix Departament d'Educació en un document que va fer públic fa poques setmanes i que a La Intersindical vam rebre amb preocupació però a la vegada fent una valoració positiva que per fi algú decidís reconèixer que cal actuar perquè l'aplicació de la immersió no és òptima. La delicada situació del català a les aules es preveu que sigui abordada amb diverses actuacions, entre les quals la creació de grups impulsors i de diagnosi per centre i accions formatives i de sensibilització als docents per tal que puguin dur a terme la metodologia immersiva com va ser concebuda. També mitjançant l'activació del cos d'inspectors en aquest àmbit, perquè fins ara no ha exercit amb prou èmfasi la seva tasca en l'aspecte lingüístic.

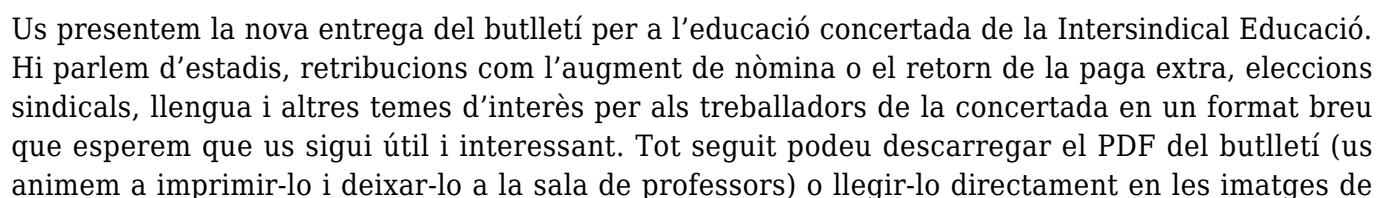
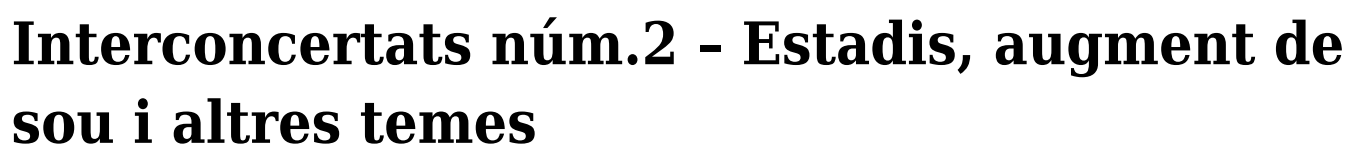
La Intersindical, que sempre ha tingut en la defensa de la llengua catalana un dels seus elements troncats, agraïm que se'ns convidés a donar el nostre punt de vista a la reunió d'urgència. En el nostre torn d'intervenció vam afirmar que **col·laborarem amb el Govern i amb la resta d'agents educatius i socials de manera activa en accions, mobilitzacions i propostes per fer avançar l'ús del català sempre que es confirmi la voluntat real de no acatar ni aquesta ni cap sentència arbitrària i injusta, o qualsevol agressió a la nostra llengua i cultura** i a les seves possibilitats de projectar-se al futur. De la mateixa manera, **serem exigents, pressionarem i vigilarem perquè les paraules i les intencions esdevinguin fets i mesures concretes**. Ara no és moment de relaxar-se, sinó de fer passes decidides cap endavant, i per això vam demanar al Govern que **no ens podem quedar en els laments i que cal passar a l'ofensiva per una immersió que sovint no s'ha complert per la desídia dels responsables polítics**. Així mateix, cal acompanyar el compliment de la immersió amb els recursos que siguin necessaris, com per exemple amb la dotació d'aules d'acollida, que tan bona feina fan per acostar el català a l'alumnat nouvingut.

Vam fer palès que s'haurà de **vigilar de no caure en trampes amb percentatges, atès que no és cert que l'acceptació d'un mínim del 25% de l'horari lectiu en castellà comportés un 75% de presència del català a les aules**. L'aplicació de la sentència convertiria els centres escolars en centres trilingües *de facto*, i dificultaria en bona mesura la visibilitat i progrés social de la que estatutàriament és considerada llengua pròpia del nostre país, que ja té una presència prou marginal en molts altres àmbits (lleure, justícia, etc). A la cimera d'ahir també vam explicar que, per tal d'assegurar el compliment de la legalitat vigent fins ara, **la Intersindical Educació hem engegat recentment una bústia de queixes lingüístiques per a les famílies, alumnes i professors que ja ha donat els primers fruits**. De fet, revisant els Projectes Lingüístics de Centre (PLC), ens hem trobat amb diversos casos en què aquest document oficial reconeixia no complir la normativa, o, fins i tot, fer més d'un 50% de l'horari lectiu en castellà amb l'excusa incomprensible de «facilitar la integració d'alguns alumnes». Sobre aquest punt concret, se'ns va informar que un dels objectius del nou pla per la llengua a l'educació és treballar, també, en els projectes lingüístics de centre.

La Intersindical demanem a tots els docents que continuïn fent del català la llengua de cohesió, d'acollida i d'ús normal i habitual als centres educatius. Precisament sobre els docents i els equips directius, vam deixar clar que han d'estar protegits davant d'aquestes ingerències, fet pel qual se'ns va assegurar que la sentència, com que s'adreça al Departament d'Educació, no podia repercutir de cap manera negativa en el personal dels centres educatius.

La Intersindical reivindiquem l'escola catalana com un model d'èxit i de cohesió social innegociable i que ens cal millorar i aprofundir. Les dades, tant les més positives com les que no ho són tant, així ho demostren. Hi ha un ampli consens social envers l'educació en català, i com a sindicat treballem i treballarem en tots els espais possibles, tant en solitari com en col·laboració amb

Per tot això, a la tasca que ja fem actualment per la llengua al sindicat, **afegim el rebuig a la sentència i la defensa del català a l'educació a les reivindicacions de la vaga que hem convocat per al dia 30 de novembre per a l'estabilització del personal del sector públic.** No s'han de decidir a Madrid ni els nostres drets laborals ni la llengua que hem de fer servir per educar infants i adolescents, i per això també cal treballar decididament per un estat propi independent.

més avall.

Descarrega el butlletí *Interconcertats* número 2Baixa

Tens clar si et pertoca cobrar algun estadi? Te'n donem els detalls

Els estadis són una retribució complementària que valora l'experiència docent i, com que no els cobres de manera automàtica ni els pots demanar amb caràcter retroactiu, és essencial que coneguis amb detall quan tens dret a demanar-los per tal de cobrar tot el que et correspon.

El primer estadi s'assoleix als 9 anys de treballar en centres educatius concertats, i els següents en franges temporals de 6 anys. Per aconseguir-los cal acreditar una mitjana d'un mínim del 80% de la jornada total en pagament delegat a educació infantil i primària i d'un 60% a la resta d'etapes, o bé d'un 100% durant els darrers 4 anys. Si no s'arriba a aquest mínim d'hores en pagament delegat, es comptabilitzaran acumulant punts i allargant el termini a més de 9 anys en el cas del primer estadi i a més de 6 en els següents.

El treballador o treballadora ha de sol·licitar el cobrament de l'estadi al seu centre presentant documents que acreditin 110 punts, 60 de serveis prestats i 50 de formació i de funcions específiques. Els barems són els següents:

Serveis prestats

Per cada curs en què les hores de pagament delegat arribin als mínims descrits, se n'obtenen 10, mentre que, en cas que no s'arribi als mínims però sí al 25% de la jornada total, se n'obtenen 5.

Formació

- 50 punts per postgraus, màsters, doctorats o per titulacions universitàries diferents a l'al·legada per treballar al centre.
- 20 punts per certificats elementals de llengües estrangeres de l'Escola Oficial d'Idiomes.
- 5 punts per cada 15 hores de formació en cursos d'almenys 15 hores de durada. Si el curs en té més de 15 però no arriba a les 30, les hores sobrants es perden, atès que no es fa una suma del total d'hores de diferents cursos.

Funcions específiques

5 punts per cadascuna de les activitats següents que es desenvolupin durant un curs sencer:

- Coordinació, direcció, subdirecció, cap d'estudis, coordinació pedagògica, cap de departament, coordinació de cicle, etapa o aula informàtica, tutoria i tutoria de pràctiques.
- Coordinació de viatges, de colònies o d'intercanvi d'alumnes i d'altres activitats específiques no ordinàries que requereixin la dedicació i planificació d'un curs complet.
- Elaboració de plans estratègics, projectes i materials de desenvolupament curricular que impliquin la dedicació de tot un curs escolar i que assoleixin els objectius planificats.
- Delegat de personal, membre del comitè d'empresa o representant sindical a temps complet. ■

La plantilla de 3 escoles del grup Virolai aposta per la Intersindical

A l'Escola Reina Elisenda-Virolai la candidata més votada en les eleccions sindicals va ser la de la Intersindical, que ara compta amb 2 de les 3 delegades de personal del centre. Pocs dies després, es van celebrar eleccions a les escoles Virolai i Virolai petit, i la plantilla va decidir que els 9 membres del nou comitè d'empresa fossin tots del sindicat independentista. ■

No t'excusis!

D'un temps ençà, l'ús social del català ha anat retrocedint. La situació és especialment preocupant entre infants i adolescents, que veuen el català com una llengua acadèmica, allunyada del món del lleure i les relacions personals. Tots els qui ens hi relacionem de manera quotidiana (a casa, a l'escola, en el temps lliure...) som importants en la transmissió de la consciència lingüística: som els seus referents.

Diverses entitats (La Intersindical, SEPC, USTEC-STEs i Plataforma per la Llengua) ens hem unit per impulsar una campanya que té per objectiu renovar i enfortir el compromís amb el català dels sectors i agents més vinculats amb la joventut.

Necessitem el compromís, la voluntat i l'acció de tothom perquè el català sigui la llengua de referència dels nostres infants i adolescents. Comptem amb tu.

Per a més informació i adhesions: www.notexcusis.cat

#AlaConcertadaAmbTu

+117%
Delegats sindicals

La Intersindical tanquem el curs 2020-2021 a l'educació concertada amb un creixement del 117% en nombre de delegats i delegades sindicals.

Moltes gràcies a totes les plantilles que han fet confiança en el sindicalisme nacional i de classe que representem!

INTER SINDICAL EDUCACIÓ

Has comprovat si t'han abonat l'augment del 0'9%?

Si treballes totalment o parcialment en pagament delegat t'han d'haver augmentat la nòmina, concretament un 0,9% de la part de pagament delegat que rebis.

Aquest augment és per tot l'any 2021. Això vol dir que, a la nòmina de setembre, t'han d'haver pagat l'acumulat des del mes de gener, i a partir de la d'octubre has de percebre la quantitat que et pertoca mensualment. Totes les escoles concertades han rebut del Departament d'Educació els fons per a fer-hi front i estan obligades a destinar-los a aquesta finalitat.

L'empresa és lliure d'afegir aquest augment del 0,9% a la part de pagament privada i, tenint en compte la pèrdua de poder adquisitiu acumulada que han patit els seus treballadors, i per tal d'evitar discriminacions entre aquests, des de La Intersindical l'emplacement a assumir-la.

I al novembre has de cobrar la paga extra del 2014

Si al 2014 ja treballaves a l'educació concertada i les retallades et van deixar sense la paga extra, t'has de cobrar a la nòmina del novembre.

Veus necessari un sindicat que no tingui la cúpula a Madrid i que tingui com a única obediència els treballadors i les treballadores de Catalunya?

Contacta'ns i t'assessorarem per presentar una candidatura a les eleccions sindicals del teu centre!

 educacio.concertada@intersindical-csc.cat

Vine amb nosaltres! Afilia-t'hi!

Escaneja aquest codi QR per accedir a l'afiliació en línia:

**Intersindical-CSC,
el teu sindicat
a l'educació
concertada**

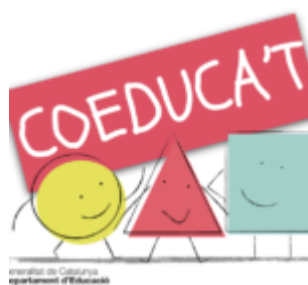

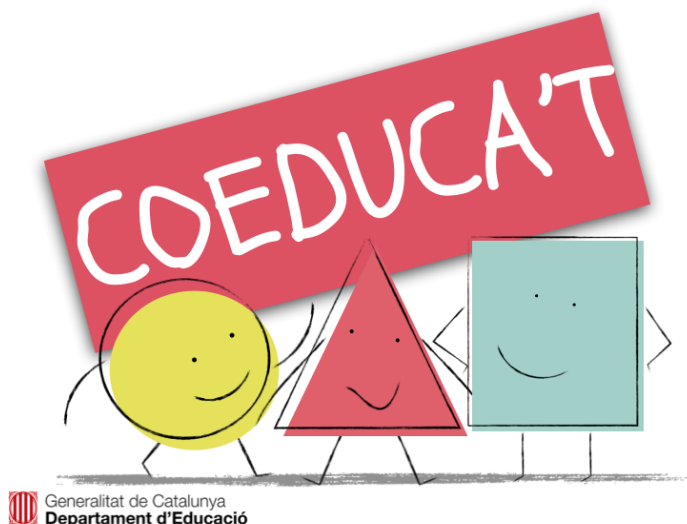
**Defensa els teus
drets laborals amb
el sindicat republicà!**

INTER SINDICAL
EDUCACIÓ

 educacio.intersindical-csc.cat

Què passa amb el projecte Coeduca't?

Sabies que...

El Govern va aprovar el Pla estratègic de polítiques d'igualtat i de gènere 2019-2022, que podeu consultar en aquest enllaç: http://www.edubcn.cat/rcs_gene/extra/05_coeducacio/Pla_igualtat_DINA4_web.pdf

Què inclou aquest pla?

El Pla inclou 6 eixos d'acció, el primer dels quals és l'eix d'acció definit com a *Coeducació i promoció de valors i models igualitaris*.

Què implica per als centres educatius?

Projecte *Coeduca't*:

- Designació de la persona referent dins del Consell Escolar de tots els centres educatius.
- El curs 2021-2022, tots els centres educatius de Catalunya han d'incorporar de forma explícita, en el seu Projecte Educatiu de Centre, aspectes bàsics de coeducació, de perspectiva de gènere i de sexualitat.
- Cada centre necessita una diagnosi de gènere per analitzar actituds, espais, materials, etc. amb una mirada interseccional sobre les diferents dimensions de la violència de gènere i la interacció de diferents eixos de desigualtat.

De quins recursos disposa el centre?

Es poden consultar en aquest enllaç. Des de la Intersindical considerem que, com sempre, els recursos que s'ofereixen (tant humans com materials) són insuficients per a una aplicació i desplegament reals del projecte, com passa també amb l'educació inclusiva.

Demanem:

- Que la persona que sigui **referent en coeducació** ha de tenir el suport d'una reducció horària i el complement salarial corresponent.
- Que es faci **formació** específica per al professorat, que tingui en compte tant la formació permanent com la formació inicial que han de rebre els futurs docents a les universitats, tal com recull el Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022. La formació en

coeducació i la perspectiva antiracista, no només per als docents, sinó per a tota la comunitat educativa, alhora que cal fer efectius **projectes comunitaris** en què l'acció coeducadora es faci efectiva a l'aula, al centre i a l'entorn.

- Que s'incorpori la perspectiva de gènere i antiracista, així com la formació en sexualitat en els **currículums** educatius, en contra del que diu el projecte que només "es proposa replantejar la mirada sobre tot allò que es fa als centres educatius".

Considerem:

Que ara que patim una regressió de drets civils i llibertats, es fa imprescindible actuar com a agents conscients del nostre paper socialitzador i fer de la coeducació un eix vertebrador contra les desigualtats i les violències masclistes, racistes i de classe.

Quina normativa sustenta les nostres demandes i el desplegament efectiu d'aquest programa?

- Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.
- Llei 17/20 de modificació de la llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista.
- Llei 11/2014 per a garantir els drets LGBTI i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.
- Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- Protocol que desplega el deure d'intervenció del personal de les administracions públiques catalanes per a fer efectiu l'abordatge de l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia a Catalunya.
- Protocol de prevenció, detecció i intervenció davant la violència masclista entre l'alumnat.
- Protocol de prevenció, detecció i intervenció enfront l'assetjament escolar a persones LGBTI.

Què volem?

Una societat lliure d'homofòbia, transfòbia, racisme i violències de gènere i, per tant, una educació compromesa i transformadora. La gent de la Intersindical Educació estem compromesos amb aquest model de societat i d'educació, si penses com nosaltres vine i treballem plegats per aconseguir-ho!

**Volem ser lliures de
violències masclistes,
a la feina i a tot arreu!**

#25N2021

 @InterFeminista
 intersindical-csc.cat

**INTER
SINDICAL**
TREBALL | REPÚBLICA | JUSTÍCIA SOCIAL

El Punter núm.5 - Interins i estabilització

etada, prou abús de temporal
LA PLENA ESTABILITZACIÓ

Descarrega el butlletí El Punter número 5Baixa

ESTABILITZACIÓ

intersindical-csc.cat

No a la lletada, prou abús de temporalitat! **CAP A LA PLENA ESTABILITZACIÓ!**

El Decret lletat que encara està en procés d'esmena és una resposta maldestra de l'Estat espanyol davant de l'incompliment flagrant de la normativa europea sobre l'estabilització del personal públic. El desgavell actual és conseqüència d'una provisió de places insuficient per part de les administracions públiques, i la lletada no aporta solucions, sinó que encara genera més incertesa.

La Intersindical defensa la plena estabilització del conjunt dels treballadors públics i, per això, de manera realista, proposem mesures extraordinàries que ens permetin arribar a una solució estructural.

Concurs de mèrits extraordinari

El concurs de mèrits és la mesura extraordinària per frenar l'abús de temporalitat, la qual cosa és possible a través de petites modificacions de la legislació vigent. Cal que es redueixi la interinitat i que, alhora, es faci valdre l'antiguitat i l'experiència.

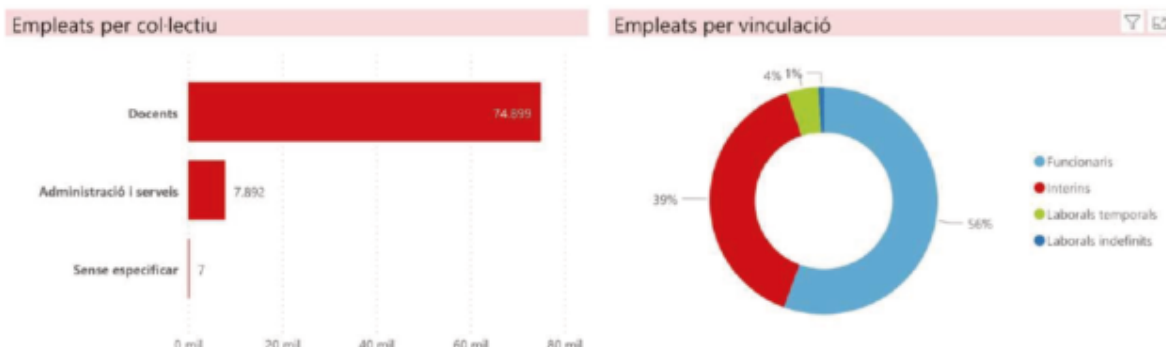
Pla d'estabilització estructural

El pla d'estabilització no només ha de reduir la interinitat i prevenir l'abús de temporalitat, sinó que també ha de contemplar la provisió de recursos, calendari i vies jurídiques per blindar un sistema just d'accés a la funció pública.

Escoles i instituts lliures en un país lliure!

Cal reformular íntegrament el sistema d'oposicions per tal que es garanteixi un accés just i un servei públic de qualitat. De nou, constatem que la construcció de la República Catalana és l'eina imprescindible per dotar-nos del marc legal i de relacions laborals propi.

La magnitud de la tragèdia...

Què diuen les lleis amb relació a la nostra proposta?

Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP) - Article article 61.6

(Article 61. Sistemes selectius).

6.- Els sistemes selectius de funcionaris de carrera són els d'oposició i concurs oposició, que han d'incloure, en tot cas, una o diverses proves per determinar la capacitat dels aspirants i establir l'ordre de prelatió. **Només en virtut de llei es pot aplicar, amb caràcter excepcional, el sistema de concurs que ha de consistir únicament en la valoració de mèrits.**

- Reforma de l'article 50 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

Article 50. Selecció per concurs. Caràcter excepcional

La selecció per concurs consisteix en la valoració dels mèrits, d'acord amb el barem inclòs en la convocatòria corresponent, la qual ha de ser en tots els casos pública i lliure.

El sistema de concurs només es pot utilitzar per adquirir la condició de funcionari amb caràcter excepcional i només si es tracta de proveir places especials dels grups A i B que, per raó de les seves funcions i característiques i de la tecnificació requerida per al seu desenvolupament, han de ser proveïdes amb **persones de mèrits rellevants i condicions excepcionals**. Aquestes places especials, per poder ser proveïdes per concurs de mèrits, han de figurar **especificades en un annex del pressupost de la Generalitat i també en la relació de llocs de treball**.

Vols ampliar informació?

Escaneja el codi qr per accedir a més informació a l'espai web de La Intersindical o bé entra al teu navegador l'adreça:
<https://www.intersindical-csc.cat/estabilitzacio>

La Foguera núm.4

Descarrega La Foguera número 4Baixa

Per parlar català ens declaren en rebel·lia. Fem créixer la foguera, doncs, per sobre de la terra i de l'aigua que hi aboquen.

L'ENTREVISTA

Parlem amb Joaquim Arenas i Sampera (Mataró, 1938), mestre i pedagog. Va començar a ensenyar el català de manera mig clandestina a l'escola dels Escolapis a Mataró. Va ser coordinador general i director de l'equip pedagògic de la Delegació d'Ensenyament Català (DEC) d'Òmnium Cultural, i més endavant va ser nomenat cap del Servei d'Ensenyament del Català (SEDEC) entre 1983 i 2003). Ha estat propulsor del programa d'Immersió Lingüística i ha tutelat el canvi de llengua vehicular a l'educació catalana. També ha promogut, dirigit i escrit ell mateix nombroses obres sobre llengua i escola. Va ser rector de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) el 1995. Ha assessorat els governs de Bolívia (1991) i Guatemala (2000), en qualitat d'expert, en la incorporació de les llengües indígenes al sistema escolar. Actualment és membre de la Societat Catalana de Pedagogia, de la Societat Catalana de Llengua i Literatura de l'IEC

Quin balanç fas d'aquests 40 anys d'immersió?

Sense la immersió no hauria estat possible generalitzar el model d'escola catalana per a tots els alumnes, en el moment en què les lleis de l'estat i autonòmiques ho permetien, després de la prohibició d'ensenyar català a l'escola del franquisme. Tot i amb això, cal matisar que, si bé l'aplicació de la immersió a moltíssimes escoles de Catalunya va fer-se amb un gran esforç de l'administració catalana i dels milers de mestres que s'hi van esmerçar, sempre va tenir un fre constant, que fou la intromissió de l'Estat Espanyol mitjançant les nombroses lleis orgàniques de la Transició i més tard per les sentències dels jutges que, acollint les denúncies d'unes quantes famílies, sempre van fer prevaler el castellà i uns suposats drets lingüístics individuals, per sobre del dret col·lectiu del poble de Catalunya a defensar i mantenir la seva llengua.

La immersió, en aquests 40 anys, va passar de ser l'es-

trella de l'educació en els anys 80 a ser una qüestió més entre les prioritats de la política educativa catalana. Malgrat tot, jo en faig un balanç positiu perquè va complir amb els seus objectius nacionals, fent que molts infants que arribaven a l'escola només amb una llengua familiar en sortissin amb el coneixement del català com a llengua del país. Això va permetre el canvi de la llengua vehicular de l'ensenyament del castellà al català, amb totes les mancances que vulgueu, però amb un reconeixement clar i explícit.

En quin moment es van començar a tòrcer les coses?

Aquell quart de segle d'or del català a l'escola —dels anys 80 i 90— va ser truncat pel canvi polític en el govern de Catalunya que es produí a principi del segle XXI. Com ja he dit abans, es van prioritzar moltes altres innovacions a l'escola i es va deixar d'empènyer des de l'administració catalana per tal que la immersió es mantingués amb l'impuls que havia començat a infantil i primària fins arribar a l'ensenyament secundari.

No parlem ja de l'ús de la llengua per part de professors i alumnes, que ha estat objecte d'una desídia total, tot i que cal salvar algunes excepcions, en aquest darrers vint anys.

S'ha de considerar, també, que si bé fins la sentència contra l'Estatut de Catalunya la judicialització de l'ensenyament de la llengua havia estat controlada, a partir d'aquest moment, les contínues sentències adverses a l'ensenyament en català han condicionat absolutament l'acció del Departament d'Educació i no cal dir que ha atemorit en bona mesura inspectors, directors i professors.

Què li diries a algú que, veient com han anat les coses i sent els catalanoparlants minoria a zones com l'Àrea Metropolitana, advoqui per la doble línia lingüística?

Els diria que l'escola catalana ha de ser un model únic per a tots, quant als coneixements a adquirir i a competències a assolir. Només d'aquesta manera es pot garantir que els futurs ciutadans disposin de les mateixes eines per desenvolupar-se a la nostra societat i tinguin per vincle sensible la llengua comuna.

El model de la doble línia va ser l'adoptat al País Basc, amb resultats menys positius que a Catalunya. Aquí es va partir del principi que «l'escola d'un país s'ha de realitzar en la llengua del país». De fet, aquest és el model de tots els països normals, lliures i amb un estat propi. A Catalunya es va optar per aprofitar l'autonomia per reconstruir una escola el més normal possible. De traves no ens n'han mancat, i ens les han posades els que volen impedir que siguem un país normal.

Què els diries als nous mestres que s'incorporen al sistema i que no han rebut formació sociolingüística sobre la immersió?

Els diria que, com a bons mestres, estimessin els infants i alumnes i que estimessin l'escola. És a dir, que siguin bons mestres. Això significa que sempre han d'estar formant-se i cercant informació sobre els nous reptes que se'ls presenten, ja sigui una determinada situació sociolingüística, econòmica o cultural de les famílies d'on provenen els deixebles.

Si aquesta és l'actitud, és evident que, si són bons professionals, ells mateixos, arribaran a veure que la immersió és una molt bona tècnica per facilitar l'aprenentatge de llengües i possibilitar la igualtat d'oportunitats, única forma de mantenir la cohesió social a Catalunya.

La vida d'un mestre és una vivència de formació permanent.

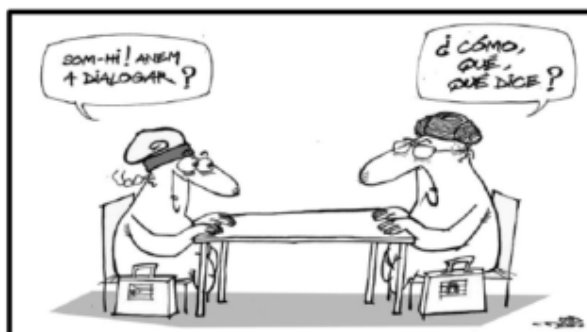
Després d'aquesta primera constatació, els faria conèixer les estratègies pròpies de la immersió catalana, els passaria materials didàctics, etc. per emprar i, en definitiva, garantiria que poguessin aplicar-la en les millors condicions.

N'hi ha prou amb l'escola, per tal de salvar la llengua?

L'escola és un pilar fonamental per salvar la persona i per salvar el poble. És evident, però, que cal posar mitjans de catalanització a la societat per fer que el català sigui plenament la llengua territorial d'aquest país i revertir la situació actual amb les mesures polítiques i socials que calgui.

El català, com qualsevol altre llengua, se salvarà per l'ús social. L'escola pot fer possible estendre el seu coneixement, però la necessitat del seu ús en la vida quotidiana és palesa arreu, als mitjans de comunicació, a l'activitat econòmica, a la vida cultural, etc.

L'ACUDIT (El Punt Avui)

«Sabran que, si bé les cultures i les llengües poden morir, i doncs també les nostres, si de cas això ens arriba, devem lluitar sense treva contra el mal, fins a l'últim alè. Que la fi ens vingui per sinistre i aclaparador genocidi, no pel vil suïcidi.»

Salvador Espriu

**PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA**

TOTS SOM REFERENTS LINGÜÍSTICS

Fa dècades que l'ús social del català disminueix de manera generalitzada. La situació és especialment preocupant entre infants i adolescents, que veuen el català com una llengua acadèmica, allunyada del món del lleure i les relacions personals. Segons un estudi publicat per Plataforma per la Llengua el 2019, tan sols el 35% de les converses al pati de les escoles de zones urbanes de Catalunya són en català. A l'institut, aquest percentatge baixa fins al 14,6%, una dada que demostra que clarament hi ha una anomalia en l'ús de la llengua en aquesta franja d'edat. Els factors que la causen són diversos.

D'una banda, els referents culturals disponibles per als adolescents en català són com més va més escassos. A més, durant aquests darrers anys han disminuït els continguts juvenils difosos pels mitjans de comunicació públics. A les xarxes socials el català tampoc no és gaire present, a les plataformes digitals sota demanda com Netflix o HBO és pràcticament inexistent, i als videojocs la nostra llengua també es troba en una situació molt precària. És evident que cal posar remei a aquesta disfunció, que és una causa molt clara de l'anomalia esmentada, atès que en aquest context els joves ho tenen difícil per concebre el català com una llengua divertida i viva.

D'una altra banda, cal tenir present que la comunitat lingüística catalana es caracteritza, almenys d'una bona colla d'anys ençà, per la subordinació lingüística. Malauradament, la majoria de catalanoparlants han integrat l'hàbit de canviar de llengua quan algú els parla en castellà, malgrat que, segons les estadístiques, el 95% dels habitants de Catalunya entén el català. Aquesta actitud és molt perjudicial per a l'ús social del català i, a més, inculca el mal hàbit als més joves. Tots els qui es relacionen amb infants i joves en el dia a dia (a casa, a l'escola, en el temps lliure...) són importants en la transmissió del català i de la consciència lingüística: són els seus referents!

És per això que diverses organitzacions del país ens hem unit per impulsar una campanya per renovar i enfortir el compromís amb el català dels sectors i agents més vinculats amb la joventut i amb l'educació. L'educació entesa com un tot, no solament com allò que s'ensenya a l'aula del centre educatiu, sinó també al pati, al camp de futbol, al menjador i a casa. És necessari el compromís, la voluntat i l'acció de tothom perquè el català sigui la llengua de referència dels infants i adolescents. No t'excusis; viu i educa en català!

Òscar Escuder, president de Plataforma per la Llengua

L'educació catalana necessita el 7% del PIB

Roda de premsa avui davant del Parlament de Catalunya

Avui hem presentat, davant del Parlament de Catalunya, les nostres propostes i valoracions en relació amb l'inici de la tramitació dels pressupostos. El sistema educatiu català està en una situació molt difícil des d'abans de la pandèmia, fruit d'una política erràtica que ha dut, per exemple, a l'abandonament de l'objectiu de convertir el català en llengua efectivament vehicular, d'un infrafinançament crònic (mai no s'han acomplert ni tan sols les previsions de la Llei d'Educació de Catalunya) i de les retallades acumulades. El sistema és incapaç d'atendre amb dignitat totes les etapes educatives, amb unes ràtios desbordades en moltes zones del país, una oferta pública insuficient i uns nivells de segregació preocupants. Així mateix, ens trobem amb una escola inclusiva que és aprovada en textos oficials des de fa anys però que a la pràctica no s'aplica.

Alhora, tenim un alt nivell de precarietat en el personal educatiu (TEEI, personal especialitzat de suport, monitors, etc.) i d'inestabilitat en el docent (40% d'interinitat). Tampoc podem parlar de gratuïtat garantida (materials, sortides, menjador, etc.), un fet que suposa exclusió i costos econòmics importants per a moltes famílies. D'altra banda, hem constatat l'alt preu de la deixadesa en l'ús del català als centres, que a més d'amenaçar la supervivència de la llengua no garanteix la igualtat d'oportunitats socials per als alumnes la llengua familiar dels quals no és el català.

La situació és tan greu i els dèficits acumulats tan profunds que exigim urgentment destinar el 7% del PIB en despesa educativa. Això permetria tenir una xarxa pública amb una oferta capaç d'atendre amb millor qualitat (ràtios adients, suports educatius per garantir la inclusió, amb el català com a llengua vehicular efectiva) i equitat (gratuïtat real i eliminació de les barreres econòmiques) les necessitats educatives del nostre poble.

Aquests recursos han de servir també per a donar estabilitat a tots aquells col·lectius (interins, TEEI, personal educador o de suport, monitors) que estan més precaritzats dins del sistema educatiu.

Per això, des de la Intersindical diem prou d'excuses i reclamem l'esmentat augment pressupostari, perquè cal que la contribució que fan els ciutadans d'aquest país en impostos i taxes es vegi reflectida en l'exercici del dret a l'educació.

A continuació, doncs, llistem un seguit de necessitats urgents que té l'educació del nostre país:

1. Compromís efectiu de reforçar la xarxa pública, concretat en almenys aquestes mesures:

- Dotació urgent de recursos al pressupost per al curs 2022-23 bo i consolidant els "reforços covid" que s'han aplicat el curs 2020-21 i per fer l'augment necessari de grups d'escolarització als municipis on calgui, i que permeti garantir que no se superin en cap cas les ràtios màximes.

- No tancament de cap grup o línia de centre públic i baixada estructural de ràtios.

- Creació de nous grups d'escolarització en aquells municipis on no s'ha pogut atendre la demanda de centre públic i compromís de respectar l'opció de centre públic de les famílies bo i tenint en compte la reserva de places NEE.

2. Rigor en la gestió de les places NEE durant el procés d'escolarització ordinària, establint una política d'equilibri en l'escolarització i el període de matrícula viva als centres, tot establint la mateixa compensació econòmica per als centres públics que la que reben els centres concertats.

3. Dotació urgent de recursos al pressupost per al curs 2022-23 per recuperar les hores lectives d'abans de les retallades (18 a Secundària i 23 a Primària), complint aquesta promesa que ha estat posposada durant massa temps.

4. Revertir l'abandonament del català tant pel que fa a l'ús com al coneixement de la llengua catalana, engegant i publicant un estudi seriós de manera urgent sobre quin és l'estat real de la docència en català, aplicant mesures efectives i replantejant el model d'ensenyament de les llengües per tal de garantir la vehicularitat del català.

5. Dotació urgent de recursos al pressupost per convertir les substitucions d'1/3 de jornada a 1/2 jornada a partir del curs 2022-23.

6. Dotació de recursos de suport a l'educació inclusiva que garanteixi l'atenció a tots els alumnes que la necessiten, amb el personal convenientment qualificat i durant tota la jornada. Com a criteris de referència d'acompliment, hi ha d'haver la dotació de TEEI a tots els centres d'Educació Infantil i

Primària, TIS als de mitjana i alta complexitat i un mínim de 700 Aules d'Acollida.

7. Reforçament urgent de personal PAS, tant per als centres (garantint la seva presència a tots els centres i serveis i revertint les retallades) com per als Serveis Territorials i Centrals. Depèn d'Administracions públiques però té una incidència directa a la xarxa educativa.

8. Una dotació urgent al pressupost de transferència als centres públics que permeti garantir la gratuïtat del material escolar i sortides als centres de màxima complexitat.

9. Una dotació de beques menjador suficient per a garantir la gratuïtat total per als alumnes vulnerables.

10. Aplicació del decret de programació de l'oferta educativa i posada en marxa d'aquells elements que permeten la participació de la comunitat educativa.

11. Engegada del procés de debat de la reforma del sistema d'accés a la docència pública.

12. Iniciativa legislativa i mesures immediates per a l'estabilització dels interins i altres col·lectius dependents del Departament d'Educació en abús de temporalitat (docents, TIS, TEEI...).

13. Presentació d'una proposta per al futur de la Formació d'Adults (pendent des del curs 2019-2020) i negociació amb els agents socials i educatius.

14. Desencallament i negociació del decret de Serveis Educatius amb els agents socials i educatius.

15. Millora dels drets laborals dels treballadors de la concertada en paral·lel a l'avenç decidit per a la transferència de centres concertats a públics.

16. Reversió de totes les retallades aplicades a l'educació durant l'última crisi econòmica.

Exigim que els responsables de gestionar els impostos dels ciutadans siguin valents i es comprometin a invertir sense excuses en l'àmbit pel qual tothom ha de passar, créixer i formar-se. Considerem que l'educació és el pilar fonamental de qualsevol societat desenvolupada i plenament democràtica, és la inversió segura per garantir un futur col·lectiu de qualitat i la punta de llança de la lluita per la igualtat d'oportunitats.

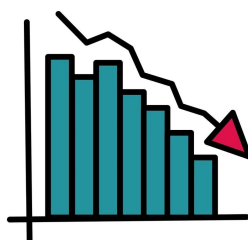
La realitat sobre el català a l'educació fa

urgent una actuació global i immediata

La consellera de Cultura i el conseller d'Educació en la presentació del pla pel català a l'educació | Govern.cat

Des de la Intersindical Educació hem dit i repetit que el català a l'educació no té bona salut i que no s'està aplicant la immersió lingüística, si més no, no a totes les zones del país. Per això, hem fet del català a l'educació una de les nostres reivindicacions i línies d'actuació prioritàries. **Ahir, el Govern de la Generalitat va posar xifres al suposat èxit en l'aplicació de la immersió darrere el qual s'havien amagat els anteriors governs durant dècades.** Celebrem que s'hagi fet i que, a més, s'hagi fet amb dades que mostren la realitat tal com és d'una vegada per totes. Considerem positiu que el Departament d'Educació, accepti, per fi, la realitat que molts docents palpen cada dia i que posi fil a l'agulla per mostrar-la a la societat i per aplicar un pla que permeti revertir la situació.

Les dades són alarmants, però ja ho eren fa 15 anys. Ara es presenten dades actualitzades que es comparen amb les del 2006 per tal de demostrar que els usos lingüístics als centres educatius estan empitjorant, però cal subratllar que les dades ja deien aleshores que només el 56% d'alumnes s'adreçaven en català als professors sempre o gairebé sempre, i que el 63% de docents s'adreçava sempre o gairebé sempre en català als seus alumnes. És a dir, l'any 2006 el govern de Catalunya ja tenia dades que indicaven que pràcticament 4 de cada 10 docents no s'adreçava habitualment en català als alumnes, i s'ha deixat degradar la situació fins a la preocupant realitat actual. Per tant, **aquest pla que s'ha presentat es podria haver aplicat fa 5, 10 o 15 anys.** No obstant això, val més tard que mai.

El conseller Josep González Cambray ha explicat que, durant quatre anys, es crearan grups impulsors que analitzaran el context lingüístic i els usos lingüístics de tots els centres educatius. **Des de la Intersindical considerem que la necessitat és més urgent i que, més enllà d'aquest estudi positiu i necessari per tenir una radiografia centre a centre, amb les dades que s'han mostrat cal actuar immediatament.** De fet, hi ha moltes i molt diverses vies d'actuació que confiem que l'administració ja s'estigui plantejant. Per exemple, hem vist com els darrers anys s'ha reduït dràsticament el nombre d'**aules d'acollida** per atendre l'alumnat nouvingut i integrar-lo en català i cap intenció de revertir-ho, com es menystenia la **revisió de la formació inicial i continuada del professorat** pel que fa a la llengua catalana i les actituds lingüístiques, i l'article de la Llei d'Educació de Catalunya que estipula que s'han d'**acreditar coneixements de català corresponents al nivell C2** per a presentar-se a unes oposicions continua oblidat.

A més, **la normativa pel que fa a l'ús del català a l'educació és clara, i no s'està complint.** Aplicar les normatives en matèria lingüística ha estat una assignatura pendent a l'educació i en altres àmbits dels successius governs de la Generalitat. **Al sindicat rebem queixes lingüístiques i actuem per resoldre-les i restablir la normalitat als centres,** i és per això que estem en procés d'oferir una nova eina a tota la comunitat educativa: **una bústia de queixes lingüístiques** que ens permetrà animar la gent a assenyalar mancances i incompliments, i que oferirà una via efectiva per conèixer la normativa vigent i activar, des del sindicat, tots els mecanismes necessaris per solucionar el problema.

En la presentació d'aquest pla de xoc, el conseller i la secretària de Transformació Educativa han insinuat que hi haurà una adaptació dels projectes lingüístics a la situació de cada centre, al·lusió que confiem que sigui anecdòtica o un malentès comunicatiu, perquè ens remet a l'època en què l'exconseller Ernest Maragall va tenir l'ocurrència de defensar la implantació de més hores lectives de castellà perquè, segons ell, els nens d'Olot no el dominaven prou.

Un cop fetes totes aquestes consideracions, **des de la Intersindical reiterem el nostre compromís amb la llengua catalana a l'educació, refermem la creença que la immersió lingüística és una garantia d'èxit educatiu per a tots els alumnes i una eina clau de cohesió social per al nostre país, i ens posem a disposició del Departament d'Educació** per ajudar a fer avançar aquesta voluntat manifestada pels responsables educatius de tornar a fer del català la llengua central de l'educació a Catalunya, objectiu que requereix una actuació global i immediata.